

Vivat Academic!

КС050
V-79

Студентський журнал НАУКМА | Червень 2009

Ексклюзивні історії від деканів

МИКОЛИ МИКОЛАЙОВИЧА

ГЛИБОВЦЯ

ТА ЮРІЯ ОЛЕКСІЙОВИЧА

ЗАХАРІЙЧЕНКА

+ постер «Превтілення Юрія Олексійовича»
та фірмовий рецепт від Захаріиченка

РОКСАНА ХАРЧУК

звертається до молоді та відповідає Євгену Глібовицькому

**«ПРЕЗИДЕНТА
СТВОРЮЄМО МИ»**

бліц-інформація про кандидатів у Президенти

АРМІНЕ ГАБРІЕЛЯН

організовує етно-фестиваль у Свіржі

**«АКТУАЛЬНЕ
МИСТЕЦТВО –
КВАРТИРАНТ
МУЗЕЮ?»**

ЕСТОНІЯ ДЛЯ СТУДЕНТІВ:

про програми Тартуського
університету та інтерв'ю
з його випускником Юрієм Буг

ФОТО-КОЛАЖ:

**«ЛЕГЕНДАРНІ
ВИПУСКНИКИ
2009»**

про себе, свої спосунки,
досягнення у фотографії

ВІДПОЧИНОК

В ОДЕСІ

НАЙКРАЩІ

ВЛІТКИ

2009

**СПЕЦ
ВИПУСК**

обмежений
тираж

Що змінить нас ?

Кожен номер — це подія для нашої команди і подія для Академії. Щоразу могилянці та освічена й інтелектуальна молодь Києва, весела, серйозна й амбітна водночас, отримує нагоду познайомитися з непересічними людьми, вартими нашої уваги. Ви пізнаєте нові думки, оцінюєте свіжі факти, знайомитеся з позицією колег-студентів, компетентних у своїй справі — в політиці чи мистецтві.

Червень, конвокація — це час підбити підсумки, перейти на наступний рівень академічно, а головне — свідомо й ціннісно. Саме тому ми запросили до створення номеру доцента Роксану Борисівну Харчук, деканів Миколу Миколайовича Глибовця та Юрія Олексійовича Захарійченка. Ці Люди говорять про цю найціннішію та найдостовірнішу цінність, які допомагають їм у житті. Дякую за уважність до наших душ!

Історія від Юрія Олексійовича — це дружня й відкрита розмова з нами, висновки з цілого життя Людини, яка знайшла себе. Роксана Борисівна анетлює до цінностей молодих людей, висуваючи альтернативну думку герою попереднього номера Vivat Academia! — журналісту й візіонеру, колишньому могилянцю Євгену Глібовицькому про радикальні зміни в нашому суспільстві — тримовність, глобалізацію та приреченість україномовної преси. Вона ставить питання самоідентифікації особистості.

За нами вибір: якими зробимо себе? Це ми вирішуємо, де навчатися і де провести літній сезон 2009, які книги читати, які арт-галереї відвідати. Це ми створюємо Президента та формуємо національних зірок і героїв. Ми обираємо дійсність. В голосуванні* за «Найславетнішого могилянця» взяли участь менше сотні студентів, а наші внутрішні проекти найчастіше припиняють роботу або зникають після перших проявів життєдіяльності, навіть тріумфальних. Чи має конкурентів радіо «Квіт» або наше видання? Об'єктивно: ні. Що залишаємо собі? Пафосні «кораблики» і супер-екстравагантні дні факультетів, як був День ФІН з купою попкорну і сміття на кожному глядачеві?

Я не підтримую політику критиканства, поширену в Академії, і радісно говорю, що є вартісні проекти. Але їх мало. Герої Vivat Academia! здобувають опонентів в наступних номерах, з'являються альтернативні думки та протилежні позиції. Що змінить нас? — Зроби с в і й вибір.

Ольга Хомета,

Головний редактор журналу Vivat Academia!

*

14 червня закінчилося студентське голосування, що відбувалось у рамках проекту «Славетні Могилянці». Протягом 3 тижнів студенти шляхом електронного голосування могли обрати того, хто на їхню думку заслуговує звання «Найвизначніший представник Києво-Могилянської академії» протягом всього часу існування нашого університету. А також обрати найкращого, на їхню думку, викладача Могилянки відродженої. В результаті переможцями стали:

Номінація «Найславетніший старомогилянець» - Григорій Сковорода.

Номінація «Найпопулярніший новомогилянець» - Юрій Захарійченко

КС 050
V-79

Колекція
С. Хомета

Студентський журнал
„Vivat Academia!”

№7, червень 2009 року

Наклад 220 примірників

Головний редактор: Ольга
Хомета

Арт-редактор: Володимир Сисак

Дизайн обкладинки: Дмитро
Єрмолов

Журналісти: Анастасія
Новікова, Анна Коталейчук,
Дар'я Придибайло, Іван Гісем,
Катерина Перепечай, Ліля Куль,
Людмила Кушнір, Ольга Іжик,
Ольга Хомета, Ренат Зіганшин,
Альона Коломієць

Коректори: Ліля Куль, Марина
Липко, Анастасія Новікова

Репортери: Марія Гур'єва

Фотографії: Катерина Лавренова

Фінансовий відділ: Анастасія
Форіна

Видавець: Ольга Мозкова

Контакти:

Головний редактор: 8 050
6673132, yalo17hometa@gmail.
com

Дарунок від
С. Хомета

Наукова бібліотека
Національного університету
«Києво-Могилянська
академія»

ЗМІСТ

**4-5 6000 ГРИВЕНЬ ЗА 6
ГОДИН**

**6-8 ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА
БОГИНЯ НА ЗАХИСТІ
УКРАЇНСЬКОЇ АВТЕНТИКИ**

**9 ЇМ ВАРТО
АПЛОДУВАТИ...**

**10-11 ФЕСТИВАЛІ З
ПРЕФІКСОМ ЕТНО**

**12-13 АКТУАЛЬНЕ
МИСТЕЦТВО -
КВАРТИРАНТ МУЗЕЇВ?**

**14 Я ВСЕ ЗАВЖДИ
ВИРІШУЮ САМ!**

15-18 БОНУСНІ ПЛАКАТИ

**19 УКРАЇНСЬКА МРІЯ
РОКСАНИ ХАРЧУК**

**20-21 ЗАХАРІЙЧЕНКО З
ЛЮБОВ'Ю**

**22-23 ВИПУСКНИЙ
КОЛАЖ**

**24-25 НАВЧАННЯ В
ТАРТУ**

**26-28 ПРЕЗИДЕНТА
СТВОРЮЄМО МИ**

**29-31 Я ВАМ НЕ СКАЖУ
ЗА ВСЮ ОДЕСУ ...**

8957114

6000 гривень за 6 годин

активна позиція

АНАСТАСІЯ НОВІКОВА

Призовий фонд Великого Квесту, проведеного 21 червня 2009 року молодіжною громадською організацією “Демократичний альянс” становив 6 тисяч гривень. Цього року він проводиться за підтримки Світового Банку. Учасники з 13 областей України змагались за призові нагороди квесту. Команда-переможець отримала 3000 грн., за 2-ге місце – 2000 грн., за 3-тє - 1000 грн.

«Почни з себе – зміни країну» - девіз діяльності кожного демальянсівця

«Не кожного дня є так, що ми потрібні» — писав ірландський письменник Семюель Беккет. Природне бажання будь-якої людини бути унікальною, визнаного, необхідною реалізується в її діяльності. Особливо це стосується тих, хто своєю

метою бачить суспільні зміни, громадський рух, боротьбу за права населення. Усвідомлення того, що своєю активною позицією ти можеш посприяти як локальним, так і глобальним перетворенням, як кажуть у відомій рекламі, «надає крила».

Наприклад, ви живете у гуртожитку на Борзелі, часто повертаєтеся додому пізно, а дві останні електрички ходять о 21.00 та о 23.00. Спізнились на 21.00 — і можете гуляти 2 години... А можете зробити так, щоб електричка з'явилася і о 22.00... Як зробити це і чимало інших корисних для суспільства речей, спитайте у хлопців і дівчат з Демократичного Альянсу, всеукраїнської молодіжної громадської організації.

Назва «Демократичний Альянс» цілком розкриває сутність цієї потужної молодіжної організації. Створений у 1994 році і представлений фактично у всіх областях України, Демократичний Альянс об'єднує зусилля і творчий підхід ініціативних

Демократичний Альянс співпрацює з багатьма урядовими та громадськими організаціями: Міністерством у справах сім'ї, молоді та спорту, Спілкою української молоді, іншими організаціями. Крім того, ведеться активний діалог з європейськими громадськими організаціями, такими як YEPP (Youth of European People's Party), DEMYC (Democrat Youth Community of Europe) та Інститутом Роберта Шумана. Завдяки співпраці з європейськими організаціями, Демократичний альянс має можливість обмінюватись досвідом з європейськими колегами, залучати спеціалістів з Європи до тренінгів, які організовуються в Україні, та брати участь у

Демальянсівці у Дитячому будинку. Інколи приємно, коли тобі вилазять на голову!;)

молодих людей. Основними напрямками діяльності організації є просвітництво, благодійність та захист прав громадян.

Київський міський осередок ДемАльянсу був створений два роки тому, але за цей час демальянсівці реалізували чимало концептуальних заходів, серед яких школа лідера «На крок попереду», квест «Студент експресом», «ЗДОРОВенний квест», благодійні заходи у дитячих будинках, громадські акції «Совість не продається», «Корупційний THE END антикорупційних починань», «Омріяна країна, або Цирк на дроті» та інші. Цікавим прикладом консолідації зусиль демальянсівців з різних регіонів є нещодавно проведена акція «Дістали, або Здавайте постіль!». Приводом для її проведення стали систематичне порушення прав пасажирів Укрзалізниці. Представники ДемАльянсу ініціювали акцію одночасно в десяти регіонах України з метою поінформування громадян щодо їхніх прав під час користування залізничним транспортом та висунули вимогу до керівництва Укрзалізниці поліпшити обслуговування в ньому.

європейських слуханнях, лобіюючи там інтереси нашої країни. Результатом такої співпраці, наприклад, стало обрання у 2004 році Галини Фоменченко, на той час Міжнародного секретаря ДемАльянсу, Віцепрезидентом впливової молодіжної платформи YEPP, де вона нині і представляє інтереси ДемАльянсу та української молоді взагалі.

Планами про найближчі заходи з ВА поділилася Галина Янченко, голова Київського міського осередку Демократичного Альянсу та студентка НаУКМА. Так, 9 червня в рамках благодійної кампанії «Подаруймо дітям казку» відбувся турнір з футболу, в якому взяли участь маленькі спортивні таланти київського дитячого будинку № 1. В якості нагороди переможці отримали кубок та заохочувальні призи. Ця акція спрямована на пропагування здорового способу життя. Останньою масштабною подією став Великий Квест 21 червня.

Інтелектуальна богиня на захисті української автентики

успіх поряд

Анна Коталейчук

Ця дівчина – не політик чи зірка шоу-бізнесу, проте запотребована й успішна. Вона обрала «Історію» за місяць до вступних іспитів, хоча готувалася на юридичний факультет. На 3-4 курсах працювала в Києво-Печерському заповіднику екскурсоводом. Сьогодні вона – голова опікунської ради Могилянського інтелектуального клубу (МІК), а головна її справа – власний продюсерський центр «Gabri» та популяризація українського, народного й автентичного. Знайомтесь – Арміне Габріелян!

Анкета:

- Народилася 2 вересня 1982 року у Республіці Нагірний Карабах (зараз Невизнана республіка "Нагірний Карабах");
- 1992-го родина переїхала до України, звідки родом бабуся Арміне;
- Неодружена, дітей не має.

Арміне закінчила МП з історії у 2004-му. Чи не мала спокуси присвятити себе науковій діяльності?

«З мене би вийшов хороший науковець, але саме в Україні займатися цим не хотілося. — Натомість вона звернула на шлях продюсерський. — Я отримала гарну вищу освіту: розуміння процесів, які відбуваються у світі, здатність аналізувати інформацію, будувати причинно-наслідкові зв'язки — це навички, необхідні для стратегічного управління. Історія і фольклор — дуже пов'язані між собою. Підтримуючи фольклор, я підтримую людей, які намагаються зберегти нашу культуру, передати її майбутнім поколінням».

Центр «Gabri» підтримує проекти,

спрямовані на розвиток та збереження культурних цінностей. Музика — основний напрям їхньої роботи. «Божичі», «Конкорд», «Контрабас» та Юркеш працюють під продюсерським оком пані Габріелян.

Ідея створення центру виникла в Арміне три роки тому. Чи допомагав їй хтось матеріально?

«Головне для створення центру — це артисти і розуміння того, що треба робити. В українському менеджері має поєднуватися людина раціональна і творча, психолог, дипломат, стратег. На Заході вже давно функціонує глибока спеціалізація. У нас немає гарної школи культурного менеджменту. Ми набували професіоналізму самотійно. Я багато

чому навчилася на Всесвітній фолковій виставці. Концерти на ній (другорядна програма!) за обсягом перевершували 95% українських фестивалів. Чудова можливість обміну і порівняння. Також було і теоретичне навчання. Їздила за кордон і передавала знання своїй команді. Цей досвід був необхідний, щоб створити наш нинішній проект – фестиваль культур народів світу у Свіржі».

Без попиту не було б пропозиції. Після відвідин закордонних фестивалів (зокрема, Сігет в Угорщині), прийшло зрозуміння, що в Україні немає нічого подібного. Виникла внутрішня потреба зробити фестиваль високого рівня.

«Головне, що я хочу бачити в Україні, – щоб держава фінансувала культуру на грантових засадах і всі колективи мали рівні можливості. Тоді залишаться ті, хто справді потрібен і якісно працює».

Місцева влада протягом двох років

проводила у Свіржі маленький фестиваль. Арміне Габріелян захотіла більшого. Музика, прикладне мистецтво, театральні дії, екзотичні кухні, майстер-класи зі співів, танців, ремесел, літературні презентації, інтелектуальні та спортивні змагання...

**НА ЗАХОДІ ВЖЕ ДАВНО
ФУНКЦІОНУЄ ГЛИБОКА СПЕЦІАЛІЗАЦІЯ. У
НАС НЕМАЄ ГАРНОЇ ШКОЛИ КУЛЬТУРНОГО
МЕНЕДЖМЕНТУ**

Головним героєм цього фестивалю буде world music – традиційна музика та її сучасні інтерпретації.

«Наша мета – зробити український фольк візитною карткою України. Світові вже відома грузинська, балканська музика. Українська – теж має право на визнання».

Фестиваль не має спонсорів (компаній або

людей, які дають гроші на організацію і отримують натомість рекламу). Але є партнери (надають наявні в них ресурси): авіакомпанії, медіа- та Інтернет-партнери. Посольства, культурні центри та діаспори, на жаль, відмовили у спонсорській підтримці фестивалю.

Познайомившись із цією тендітною дівчиною ближче, зовсім не дивуєшся, що вона — знавець в усіх розуміннях цього слова. Арміне — одна з активних діячок Могилянського інтелектуального клубу. У 2002-му почала ним керувати, а вже за рік отримала Подяку від київського мера. «Кажуть, нагородили за активність у студентському самоврядуванні. Ми тоді створили КВК, значно розвинули МІК».

Проте вона не вважає своїм досягненням отримане командою «Інфоком» срібло (2006) та бронзу (2005) на Кубку Європи з інтелектуальних

ігор серед студентів, перемоги наших команд на чемпіонатах України та закордоном. «Є такий мозок у людей, такий інтелект, що дивуєшся, як взагалі можливо отак мислити. Приміром Сергій Горбунов, гравець Інфокому, став володарем Кришталевої сови, тобто визнаний найінтелектуальнішою людиною України». Щодівторка Арміне проводить тренування для початківців, а раз на місяць виходить у складі команди LaTerna, що є бронзовим призером Чемпіонату НаУКМА зі «Що? Де? Коли?».

Чи могла би ця дівчина досягти меншого? За її зовнішнім спокоєм і врівноваженістю ховається великий потенціал і справжнє бажання втілювати в життя задумане.

«Щоби досягти успіху, треба повністю присвячувати себе цьому» — кредо Арміне.

Фестиваль культур народів світу відбудеться цього року 31 липня – 2 серпня у с. Свірж, Львівська обл. Поблизу села розташований замок палацового типу – пам'ятка XV ст.

У музичній частині фестивалю виступатимуть такі зарубіжні музиканти як Cesaria Evora (Cape Verde), Zdob si Zdob (Moldova), Nino Katamadze & INSIGHT (Georgia), Pelagea (Russia), Speed Caravan (France), Little Cow (Hungary), The Klezmatics (U.S.A.) та інші. Україну представлятимуть ВВ, Плач Єремії, Esthetic Education, Піккардійська Терція, Mad Heads XL, От вінта, Юркеш, Димна Суміш, Енвер Ізмайлов, а також Божичі, Контрабас, Пропала Грамота, Тінь Сонця, Чарзілія, Конкорд та багато інших.

ФЕСТИВАЛЬ КУЛЬТУР НАРОДІВ СВІТУ «СВІРЖ '09»
World music festival

31 ЛИПНЯ до 2 СЕРПНЯ
Село та замок Свірж, Львівської області

CECERIA EVORA (КАПЕ ВЕРАДЕ)	VOPLAI ВИДОПЛЯСОВА
ZDOB SI ZDOB (МОЛДОВА)	ЕСТЕТИК ЕДУКАШН
NINO KATAMADZE & INSIGHT (ГРУЗІЯ)	ПЛАЧ ЄРЕМІЇ
PELAGEA (РОСІЯ)	ПІККАРДІЙСЬКА ТЕРЦІЯ
ЮРКЕШ	THE KLEZMATICS (США)
ДИМНА СУМІШ	SANKHU (ЧЕХІЯ)
АТИАСФЕРА	FIDDI DI MADHE IGNOTA (ІТАЛІЯ)
ЕНВЕР ІЗМАЙЛОВ	MAD HEADS XL
БОЖИЧІ	ОТ ВІНТА

В програмі фесту:
Speed Caravan (Франція), Little Cow (Угорщина), Sotomir Sadkova (Боснія і Герцеговина), Altai Kal (Полісія), Transkarpata (Польща), Kreka (Польща), Auli (Польща), Tajeta Vata (Бразилія), Fiddi Di Madhe Ignota (Італія), Ceca i Luda, Kontrabas, Propala Gramota, Флаксза, Оркестр Янко Казар, Нателіма, Чарзілія, ЕнверІзмайлов, Тінь Сонця, Фіш, Буча Мадіра, Singleten, M100, Кинора, Селі Селі, Quinberry Shot, Animals, Session, YouCrash, Kinetograph, Гудак, Бурдан, Космолі, Міліто, Рук, Естетика, ансамблі народного танцю Львівської області.

Львівська обл. Свірж
www.svirzh.com

Їм варто аплодувати...

спорт

РЕНАТ ЗІГАНШИН

Мова піде про баскетбольних та футбольних могилянських героїв, які закінчують своє навчання в НаУКМА на мажорній ноті, здобувають чергові спортивні винагороди та подають гарний приклад молоді

Ще один спортивний сезон у Могилянці завершується. Спортивні команди-легенди йдуть в історію, з'являються нові й перспективні колективи — справа, здається, буденна, але відбувається це не безболісно, бо симпатії вболівальників не такі мінливі, як результати на табло.

Цього спортивного року легендарний у могилянському футболі колектив «КАФА» тріумфально гримнув дверима: хлопці виграли і чемпіонат, і кубок з футболу. Хтосна, чи зможемо спостерігати за грою цієї диво-команди ще коли-небудь, але, як говорять поміж собою спортсмени, для могилянського футболу їхні ноги зробили дуже багато! Від ударів економістів страждали гранди нашого футболу «Інтеграл», «ФІН», «Сваршики Сваровські»...

Нове дітище могилянських командних видів спорту — чемпіонат гуртожитків з футболу — не залишив байдужими багатьох: навіть дощовими травневими та червневими вечорами люди приходили подивитись на це видовище. Участь у турнірі взяли 13 команд у складі мешканців гуртожитку і легіонерів, які навчаються у Могилянці, але в гуртожитках не живуть. Врешті, попри потуги багатьох футбольних колективів у фіналі віч-на-віч зішлись знайомі герої — колишні, чи поки чинні, гравці двох легендарних для могилянського футболу команд «КАФІ» та «Інтеграла».

Баскетбольний сезон цього року був, як завше, трохи скандальний, але закономірний. Хлопці з гуманітарного

факультету, яких ще минулого року гордо називали «електроприладами» — гравці команди «MIXER» — у фіналі чемпіонату з баскетболу здолали команду економічного факультету «КАФА». Гуманітарії програли перший матч фіналу, але виграли обидва наступні, і в трьох матчах перемогли з рахунком «2:1». Того, що відбувалось наприкінці останньої гри фіналу, Могилянка вже не бачила давно — «MIXER» відіграв відставання в 10 очок і подарував деканові ФГН Віталію Олексійовичу Щербаку можливість ще рік помилуватися кубком чемпіонів з баскетболу в своєму кабінеті. Прикро, але з певних причин «MIXER» вже навряд чи зіграє колись цим переможним складом. У жіночому фіналі з баскетболу так само героїчно, завдяки морально-вольовим якостям золото здобули дівчата з колективу «Hangover».

Чекаємо нового року, коли старих чемпіонів замінять нові: особливі сподівання покладаємо на чоловічий футбольний колектив «Рокфеллерз» та баскетболістів-чоловіків з економічного факультету «Phonar-team». І не забуваємо, що могилянські спортсмени не лише швидко бігають, але гарно вчаться та відпочивають!

Фестивалі з префіксом етно-

музика

ІВАН ГІСЕМ

Протягом останніх років кількість щорічних етнофестивалів в Україні помітно зросла. Організувати фестиваль стало справою хорошого тону для ініціативних громад, які мають чим поділитися зі світом, як-от для громади гуцульського села Космач, що влаштовує «Великдень у Космачі». З досвідом якість проведення стає другим «Я» для багатьох фестивалів з префіксом «етно». Про них далі.

СВОЄ, РІДНЕ

КУПАЛА-2009. МІСТЕРІЯ СТИХІЙ, С. ХОДОСІВКА, КИЄВО-СВЯТОШИНСЬКИЙ Р-Н, КИЇВСКА ОБЛАСТЬ, 20 -21 ЧЕРВНЯ

Цього року Могілянка святкувала Купала у «правильний» день, тобто у ніч з 20 на 21 червня, тобто на язичницьке свято Купала, яке не має нічого спільного з днем Іоана Хрестителя (7 липня). За словами організаторів — Спудейського Братства та Братства козацького бойового звичаю «Спас», «програма заходу складалася з двох частин — денної та нічної. Протягом денної частини відбувалися майстер-класи з народних ремесел, танців та співів, а нічна частина розпочалась спудейською виставою «Містерія стихій» та завершилась стрибками через багаття, купальськими іграми біля вогнища та вогняним шоу. Вартість квитків - від 5 до 10 гривень. Дівчата-долі з золотими клубками Аріадниних ниток в руках розказали сумні легенди про цвіт палороти й Вам...

СПАЛАХ РОКУ

КРАЇНА МРІЙ, м. Київ, Співоче Поле, 12:00 – 22:00, 27 ЧЕРВНЯ

Економічна криза дісталася і до Країни Мрій та вкоротила їй половину потенційного життя. Цього року дивний світ Мрії існуватиме лиш день, зате напроцуд насичено. Алея майстрів, книжковий ярмарок, літературна сцена, майстерня танців — це далеко не повний перелік тимчасових куточків Співочого поля, на яких відбуватиметься дійство. І все — під нову музику та спів, що лунатимуть з кількох сцен. Адже, як зазначив Олег Скрипка, крім розважальної мети, «Країна Мрій» має і пізнавальну ціль. Наше правило — щороку представляти... все нову та нову музику».

→ www.krainamriy.com

Подія року

АртПоле-2009, с. Воробіївка, НЕМИРІВСЬКИЙ РАЙОН,
Вінницька область, 12-18 липня

АртПоле-2009 — це нова назва відомих «Шешор», тому він сміливо може претендувати на славу свого попередника, тим паче, що концепція дійства та місце проведення залишилися тим самим. Змінилося час проведення і грошовий внесок. Сюме за ліком щорічне дійство буде відбуватися вже не три, а сім днів поспіль, і коштуватиме 100 гривень. Основна тема «АртПоля-2009» — взаємодія митця і середовища, побічних — безліч. Їх рівно стільки, скільки відвідувачів. Хтось любить активний відпочинок і «похідну суєту», розбиває намети, тогуче вечерю; комусь до вподоби ремесла, майстер-класи, де можна навчитися етнічних танців народів світу, співу й інших делікатесів; поціновувачі високого чекають на виступи театру та творчих колективів, а любителі «потусити» — на концерти провідних гуртів та виконавців, яких тут безліч. Головне — не зійти з глузду від несамопитої спеки. ➤ www.artpole.org

Перезавантаження року?

Підкамінь-2009, с. Підкамінь, БРОДІВСЬКИЙ Р-Н, Львівська
область, 24 – 26 липня

Якби ми писали про фестиваль у Підкамені минулого року, то з чистою совістю нагородили б його званням «Розчарування року». Не через погану організацію — через кепську погоду (час, коли над Західною Україною лили несамопиті дощі). Тому ті, кому не сподобалося, прозвали Підкамінь-2008 «фестивалем дощу й болота». Для респітти грязюка навіть додала родзинки: бої в місиві та танці під дощем ставали улюбленою забавою.

Цьогоріч, за задумом організатора фестивалю Олександра Ганушина, «Підкамінь» буде організовано...краще. Планують відремонтувати дороги — під'їзд до території фестивалю. Буде облаштовано три сцени: мала — для найкращих колективів Бродівщини, велика — для відомих гуртів України, середня — для усіх охочих виступити українською мовою». На Підкамені-2009 вже готові виступити Вопілі Відоплясова та ТІК. Тож якщо погода не зіпсує етнофестиваль Бродівщини, то він відбудеться в усій запланованій красі творчого перезавантаження. ➤ www.pidkamin.ridne.net

Етнофестивалі — це лише один із варіантів вивести людей з режиму «не бачу, не чую, не розмовляю» задля їхнього об'єднання та взаєморозуміння. Врешті-решт, за словами Семюела Беккета, ми завжди щось придумуємо, щоб удати, ніби живемо.

АКТУАЛЬНЕ МИСТЕЦТВО - КВАРТИРАНТ МУЗЕЮ?

артизм

ДАР'Я ПРИДИБАЙЛО

Чому класичне мистецтво називають «вічним», а сучасне дозволяють собі називати «сміттям»? Чому молодь не цікавлять музеї з його скарбами, а працівників музею – молодь з її поглядами? Врешті, чому замість взаємної спроби вибудувати діалог народжується конфлікт зі звинуваченнями та образами? Сучасне українське мистецтво вже продається на престижних лондонських аукціонах Sotheby's, а в Україні досі немає усвідомлення його значення, часто навіть і цікавості.

© Ярослав Казанов

Ми звикли сприймати мистецтво як щось надзвичайне, величне і прекрасне. Твори визнаних митців мають викликати захоплення і навіть поклоніння — це виховується і пропагується суспільством. А зберігають ці скарби в музеях, мов у золотих скринях, які служать мистецтву тим, що охороняють його від проникнення фальші. Також вони виховують історичну пам'ять суспільства. Такі заклади дійсно потрібні. Але тут постає вимога до глядачів — без сумніву сприймати усі твори, що знаходяться в музейному просторі, як еталонні та зразкові. Тому ця територія охороняється дуже ретельно, і будь-яке проникнення нового мистецтва, навіть в один фізичний простір, — дуже складний процес. Підтвердження цього — процес організації Міжнародного конкурсу кураторських проєктів «Мистецтво а ргіоті: актуальні історії», організований Фондом розвитку сучасного мистецтва «Eidos», який

спробував поєднати мистецтво актуальне і традиційне. Підготовка йшла з осені 2008 року: пропозиції до співпраці надіслали буквально до кожного художнього музею України, експерти провели воркшопи для молодих кураторів та безліч іншої організаційної роботи. А коли, врешті-решт, проєкти стартували, третя виставка у день свого відкриття була зі скандалом закрита. Постраждало й мистецтво, бо директор музею знищила інсталяцію Давіда Тер-Оганяна «Дівчинка в трусах», яку назвала «купою сміття» (відео: <http://eidosfund.org/catalog/?id=3>). Керівництво музею обурилося й тим, що відео-арт надто голосний і заважає споглядати І.Шишкіна та І.Рєпіна, і взагалі, є нецензурним, тому монітори довелося перемістити, що порушило початкову концепцію. Чи то кураторам не вдалося донести свої ідеї та бажання переосмислити класичну музейну експозицію, чи директор такої поважної інституції не змогла або не захотіла зрозуміти роботи незвичного для неї формату, але результат такий: «Нову історію» заборонили, тож зробити власні висновки глядачеві так і не вдалося.

Тим часом виставка Демієна Хьорста, його

найбільша ретроспектива «Реквієм», у день свого відкриття зробила Київ центром мистецького світу. Такими масштабними проектами центр фактично демонструє свою могутність в контексті українського мистецько-культурного простору та претендує на міжнародний рівень. Для українського суспільства це також має значення, адже потреба переосмислити те, що «ми не маргінали» (таку назву мала виставка молодих українських митців у Кракові, яка відбулася в травні 2009 р.), на жаль, не зникає. Маємо надію: той факт, що саме ми на певний час володіємо іконічними

творами сучасності — одного з найепатажніших і найдорожчих митців — підвищить нашу самооцінку. А спроби зрозуміти, чому саме такі твори отримали визнання у всьому світі, розвине інтерес до сучасного мистецтва загалом. Генеральний директор PinchukArtCentre Екхард Шнайдер, який раніше очолював музей сучасного мистецтва Kunsthaus Bregenz в Австрії, з ентузіазмом намагається «підключити» сучасне мистецтво до суспільства, щоб музей працював як комунікаційна модель і в Україні. Виставка, яку відвідують від 1 000 до 3 000 людей щодня,

безкоштовний вхід, інформаційний центр, екскурсії свідчать, що ця мета досяжна. Важливо, щоб українське суспільство не було пасивним, а це залежить від кожного зокрема.

Але без підтримки молодого мистецтва не буде варіантів

для вибудови комунікації. Тому Фонд «Eidos»

співпрацює з багатьма молодими українськими митцями, надаючи можливість розвиватися в проектах. Конкурс візуальних мистецтв, конкурси «Місто-територія мистецтва», «Public Space», «Мистецтво а ртігі» показали, як важливо розкривати наявний потенціал, щоб виходити на нові професійні рівні. Суттєвими в цьому контексті є майстер-класи, організовані для митців і для широкої публіки, зокрема, арт-директора всесвітньовідомої виставки Documenta12 Роджера Бюрґеля, художника Мартіна Кеїла, учасника групи REINIGUNGSGESELLSCHAFT (RG), критиків К.Дьоготь, Д.Віленського, Ути Кільтер, лекція Ольги Балашової про відео-арт. Також існує EIDOS InfoCentre, де є видання про сучасне мистецтво з усього світу. Діяльність фонду активна й різнопланова, тож, навіть відвідуючи заходи, організовані лише EIDOSom, можна стати непоганим знавцем сучасного мистецтва.

А місцем зустрічей людей, які, насамперед, просто люблять сучасне мистецтво, став Арт-центр Павла Гудімова «ЯГалерея». Майстер-класи до кожної виставки, цікаві публікації, книги і каталоги, кіноклуб «АКіно» — серед білих стін гарно думається, а дискусії надихають. «ЯГалерея» не боїться експериментувати: тут можна побачити роботи художників, яких купують на Sotheby's, чи «урбаністичний наїв». «ЯГалерея» бере своєю активністю — вона одна з небагатьох галерей Києва і, відповідно, України, де постійно виставляють сучасне мистецтво без ринкової ідеології. П. Гудімов говорить, що кожний молодий митець може тут влаштувати інтерактивний показ (показ на екрані) своїх робіт та поспілкуватися з глядачами. Якщо не боїтеся критики, звертайтеся!

Мистецтво важливе для суспільства вже тому, що створює ситуації, в яких людина може собі дозволити бути іншою, відрізнитися від себе звичної і визначеної соціумом. Але водночас воно потребує відкритості глядача та активного сприйняття для того, щоб народився зміст. Взаємодія з творами, так само як і з людьми, передбачає діалог, в якому відкривається простір для дослідження себе, пошуків, самореалізації та свобода для творення власного світу.

роботи українських художників Жанни Кадирової та Віктора Сидоренка. (Проект МБФ «Eidos» «Місто - територія мистецтва»)

Я все завжди вирішую сам!

діти декани

Людмила Кушнір

Глибовець Микола Миколайович, декан ФІН

ВАНкета

Авторитет: дідусь.

Улюблені мультфільми: «Вінні Пух», «Ну, постривай!».

Улюблена книга: А. Беляев «Голова професора Дуозля»

Улюблені предмети в школі: фізкультура, математика.

Якби довелося жити в іншому столітті, то це була б: епоха Відродження.

Формула успіху: «Терпіння і труд все перетруть», або ж «Тільки вперед!»

Усміхнений солідний декан з добрими очима — це Микола Миколайович Глибовець, якого добре знають студенти. Ми розповімо про того Миколу Миколайовича, який не відомий широкому загалу.

Дитинство майбутнього декана минуло в мальовничому куточку Чернігівщини. З одного боку села ліс, з іншого — зачарована Десна, з якою в пана Глибовця й пов'язані найтепліші спогади про дитячі роки. Вже з чотирьох років Микола Миколайович водив машину, яку майстрував з друзями. Пробували й курити, але не сигарети, а самокрутки з сушеного листя. Як і всі діти, мріяв швидше вирости та стати водієм.

Вольовий характер і організаторські здібності проявилися в шкільні роки. Голова ради загону, секретар комсомольської організації класу, секретар комсомольської організації школи — це ще не всі посади активного школяра. Як шкільний лідер побував у Молодій гвардії в Одесі, в Петрозаводську.

А щоб підняти на новий рівень комсомольську організацію школи, облаштували популярне на той час шкільне лісництво. Спеціально збудували будиночок, займалися лісозаготівлею. Посадили багато гектарів лісу, рятували водойми, мальків риби. За зароблені гроші купували необхідні для школярів речі: музичні інструменти, яких у школі взагалі не було, або ж спортивне знаряддя.

Сам Микола Миколайович має неабиякий хист до музики: грає на баяні, гітарі, хоча в музичній школі не навчався. Гарно співає українські народні пісні. Прізвисьце мами — Музика.

Успіхи мав і в навчанні — був відмінником, але за золоту медаль довелося поборотися. У секретаря комсомольської організації школи були проблеми з директором: «Вони хотіли, щоб я зрадив шкільного товариша, тому ставили незадовільну оцінку з поведінки». Але з цього конфлікту пан Глибовець вийшов переможцем: і друга не зрадив, і медаль таки отримав — на перевиборах комсорга школярі знову проголосували за нього, незважаючи на всі зусилля керівництва школи.

Майбутню спеціальність та університет обрав самостійно. Навчався на факультеті кібернетики Київського національного університету, оскільки «фізики» тоді були в пошані «Я більшість важливих проблем завжди вирішую сам або за порадою С.С.Гороховського!» — саме самостійність в ухваленні рішень та працьовитість дозволила досягти нинішнього рівня. За дружню допомогу та працелюбність однокласники й однокурсники завжди називали пана Миколу альтруїстом.

Найбільше досягнення в житті — створення факультету. Микола Миколайович не любить ставити двійки та виховувати як спудеїв, так і викладачів.

5х печива

2х масла

$x/33.3(3) \pm 33.3\%$ ст. л. варення

$x/5 \pm 50\%$ коньяку

х – ?

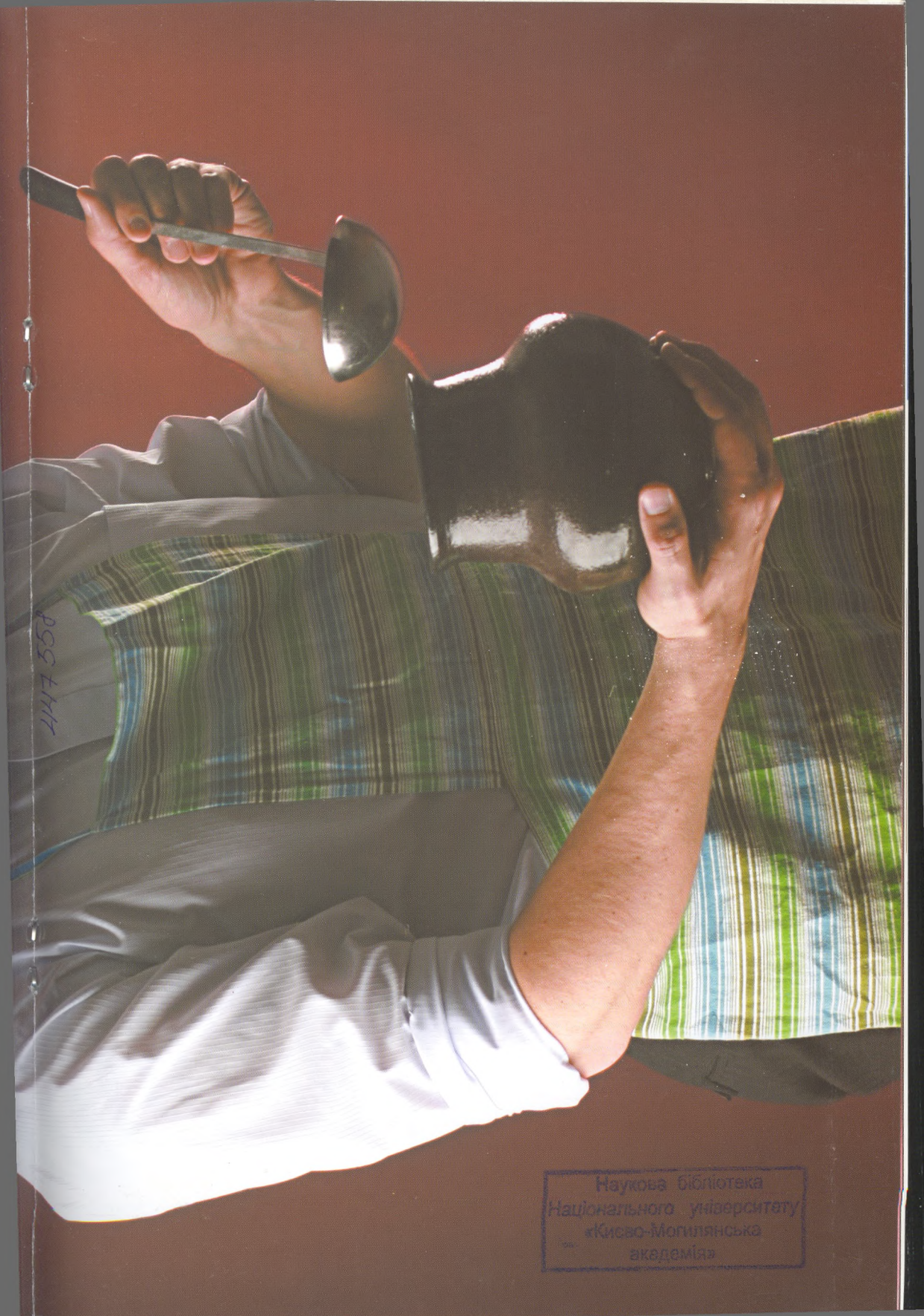

Р55 7417

Наукова бібліотека
Національного університету
«Києво-Могилянська
академія»

Р99 4117

Наукова бібліотека
Національного університету
«Києво-Могилянська
академія»

Українська мрія

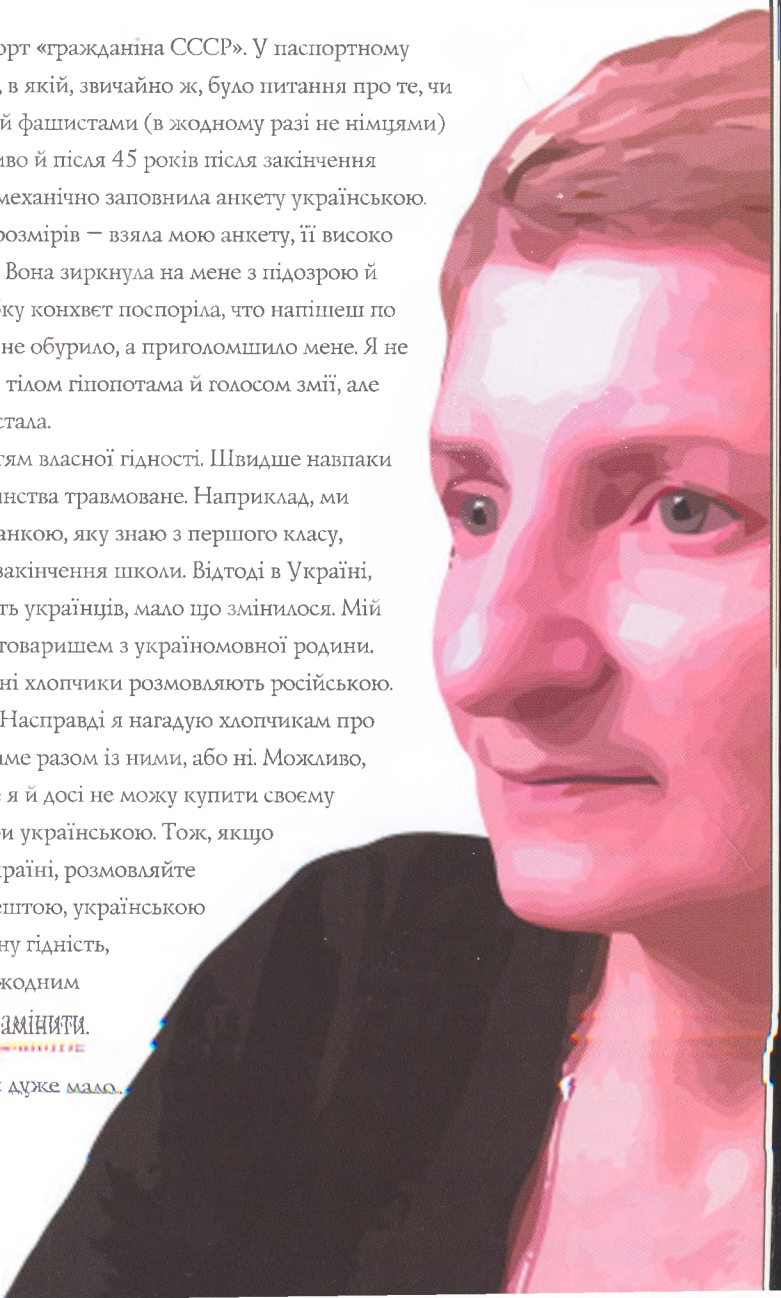
Я не бажатиму вам, цьогорічним бакалаврам, успіху, бо успіх зазвичай пов'язаний із різного роду матеріальними цінностями, яких людині завжди мало і які насправді не приносять щастя. Мені взагалі здається, що усі наші поразки не в останню чергу пов'язані саме із надто матеріалістичним світоглядом українців — архетипна «хатка», а далі за текстом: «і ставок, і млинок, і вишневецький садок». Згідно з духом часу млинок можна замінити блискучим Лексусом, Мерседесом або Бентлі. Я б хотіла побажати усім вам ідеалізму, який робить наше життя цікавим, а також гідності, без якої успіх обертається поразкою.

Пригадую, як я отримувала паспорт «громадянина СРСР». У паспортному столі треба було заповнювати анкету, в якій, звичайно ж, було питання про те, чи перебували ваші родичі на окупованій фашистами (в жодному разі не німцями) території. Для режиму це було важливо й після 45 років після закінчення війни. Однак це до слова. Я у свої 16 механічно заповнила анкету українською. Паспортистка — руда тітка великих розмірів — взяла мою анкету, її високо вищипані брови сіпнулися іще вище. Вона зиркнула на мене з підозрою й просичала: «Ти что, дівочка, на коробку конхвет поспоріла, что напишеш по українські?» Це ганебне припущення не обурило, а приголомшило мене. Я не знала, що відповісти гібридній тіті з тілом гілопотама й голосом змії, але переписувати анкету російською не стала.

Я не наділена загостреним почуттям власної гідності. Швидше навпаки — моє почуття власної гідності з дитинства травмоване. Наприклад, ми із моєю найкращою подругою, галичанкою, яку знаю з першого класу, заговорили українською лише після закінчення школи. Відтоді в Україні, якщо йдеться про національну гідність українців, мало що змінилося. Мій син грається на майданчику зі своїм товаришем з україномовної родини. Прислухаюся — між собою шестирічні хлопчики розмовляють російською. Я нагадую — ви ж знаєте українську! Насправді я нагадую хлопчикам про почуття їхньої гідності, яке або ростиме разом із ними, або ні. Можливо, другий варіант реалістичніший, адже я й досі не можу купити своєму синові мультиків чи комп'ютерної гри українською. Тож, якщо хочете бути успішними в сучасній Україні, розмовляйте російською, англійською, суржем зрештою, українською — в останню чергу. Забудьте про власну гідність, але пам'ятайте: це містичне почуття жодним раціональним професіоналізмом не замінити.

Професіоналізм без пристрасі вартує дуже мало.

РОКСАНА ХАРЧУК

Життя — мрія, здійсніть її,
Життя — виклик, прийміть його,
Життя — боре, виконайте його,
Життя — гра, грайте в неї,
Життя — багатство, дорожте ним,
Життя — кохання, насолоджуйтесь ним,
Життя — таємниця, вивчайте її,
Життя — шанс, використайте його,
Життя — горе, яке потрібно перемогти,
Життя — боротьба, витримайте її,
Життя — погода, зважайте на неї,
Життя — трагедія, здолайте її,
Життя — щастя, створіть його,
Життя — надто прекрасне, щоб губить його,
Життя — краса, захоплюйтесь нею,
Життя — божество, пізнайте його,
Життя — це життя, боріться за нього.

Мати Тереза

З любов'ю, Захарійченко Юрій Олексійович

Про Червень

За вікном червень — подих літа. Життя відчувається у кожній рослині, у кожній хмарці на небі. Цей місяць зачаровує кожного з нас. З одного боку, він є першим місяцем літа. А від літа ми щоразу чекаємо класного відпочинку, нових зустрічей і знайомств. З іншого боку, він є останнім місяцем навчального року. А це той період, коли дивишся назад і робиш певні висновки. У цього червоного місяця є ще одна місія. Для кожного з нас він стає, у певному розумінні, перехідним і доленосним. У мене таких місяців було чимало.

Пригадую червень 1978, коли я проходив співбесіду, після якої мене зарахували у 1-ий клас київської школи №182. Того літа з мамою я читав «Буквар» і хвилювався перед невідомим майбутнім.

У червні 1981 я попрощався зі своєю першою вчителькою. Знову з'явився страх перед майбутнім. Яким воно буде з іншими вчителями? Але тепер був уже невеличкий досвід.

Червень 1986 зустрів мене випускними іспитами в школі, оскільки я планував вступати у Суворовське військове училище. Готувався до цієї події цілий рік: професійно займався спортом, щодня розв'язував задачі з фізики, алгебри і геометрії, а у вільний час читав про Суворова, Кутузова, Наполеона, Жукова і т. д. Тобто відтворював у житті мрію — робити кар'єру військового. Але до іспитів я не дійшов через свій зір. В ту мить майбутнє провалилося у прірву. Лише згодом зрозумів: все, що з нами відбувається, тільки на краще.

Останній іспит у 10-му класі я склав у червні 1988. Того ж літа вступав у КПІ на факультет електронної техніки. Мені завжди подобалась фізика, і я вирішив присвятити їй своє життя. Але першим іспитом була математика, яку я на той час підготував погано. Так у моєму житті відбулась друга поразка, яку я сприйняв як трагедію, оскільки після цього мене чекала служба в армії (2 роки). Зараз пишу ці рядки і посміхаюсь. У нашому житті не буває трагедій, є лише уроки.

Служба в армії це окрема розмова. Після гарного життєвого уроку я зробив висновок, що будь-який ріст залежить від дії. Розвіпок, фізичний чи інтелектуальний, неможливий без зусилля, а зусилля означає роботу. Тому саме в армії у вільний час я працював над математикою. Саме в армії вона почала мені подобатись, а військова служба — ні. Змінювався я, і разом зі мною змінювалися цілі.

Червень 1991 був для мене по-справжньому червоним. Я подавав документи в університет ім. Тараса Шевченка на механіко-математичний факультет. Важко було витримати конкуренцію після армії. Але я переміг. Тоді зрозумів, що мій не-вступ у 1988 році був теж перемогою, тому що в неї є друге визначення. Перемога — це ще й правильно зроблені висновки після поразки.

Протягом 5-ти років я вчився на «мех-маті». З кожним днем мене все більше захоплювала математика. Я зрозумів — це моє.

Настав червень 1996. Державні іспити, диплом спеціаліста і, як завжди, невідоме майбутнє. Але вже не було жодних страхів. Я мав вибір: працювати у сфері бізнесу або присвятити себе викладацькій і науковій роботі. Сьогодні відомо, куди я повернув свій корабель :).

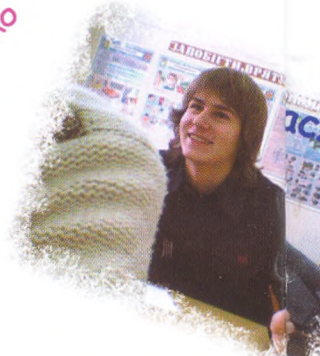
Мені хотілося спробувати все, що стосується викладання. Тому, навчаючись в аспірантурі Інституту математики, я працював у молодшій школі, середній школі і в народному університеті «Дизайнер». Викладав не лише математику. Спілкуючись з людьми віком від 10 до 50 років, я зрозумів, що ми всі є діти, яким завжди треба вчитись. Мета навчання — зростати з любов'ю, і наш розум, на відміну від тіла, може зростати все життя.

У червні 2000 я потрапив у Києво-Могилянську Академію. Тепер моє навчання, а отже і зростання, відбувається тут, серед вас. І я дякую долі за це. Цікаво, а скільки ще попереду таких червоних місяців червнів ?

Сьогодні червень 2009. Ви кажете, що пройшло 4-6 років після вступу. Дозвольте з Вами не погодитись. Пройшло 4-6 хвилин яскравого і неповного життя. Кожен рік — це сторінка чарівної книги, яку ми пишемо власноруч. Найцікавіше почнеться завтра...

так ми слухаємо
лекції

просто любимо Могіку

ТАК ВСЕ
ПОЧИНАЛОСЬ
😊

ТАК МИ ВЧИМ...

Бандера

практикуємось))

АВТОР КОЛАЖУ:

**СОЛОМІЯ БОШКО. ФПРН-4,
СПЕЦІАЛЬНІСТЬ ФІЗИКА.**

Своїм побратимам-випускникам хочу побажати великого натхнення жити, творити, досліджувати і відкривати щось нове. Чотири роки промайнули непомітно, але Могилянська залишилась назавжди найважливішим етапом нашого життя. Тут багато хто з нас посягнув початкові параграфи життєвої мудрості, знайшов справжніх друзів, шалене кохання, вектор у своєму подальшому житті... Бажаю всім не забувати нашу Альма-матер, тримати марку Могилянця, досягнути всіх вершин у всіх задумах, залишатись такими ж класними, як усі Могилянці, і підтримувати між собою зв'язок!

КОЛОКВІУМ
← :) :

ФПРН-4

Тарту

Чотири місяці

феноменального студентського життя в Естонії – стипендія, що покриває всі витрати, подорожі nonstop Північчю Європи та Росії, півтори сотні друзів-іноземців, з якими мешкаєш разом у «п'ятизірковому готелі для студентів» та лекції Умберто Еко для зацікавлених питаннями семіотики й філософії! Чим іще цікавий Тартуський університет і як туди потрапити – дізнаємося від **Юрка Бугая, політолога 4 курсу НАУКМА!**

Двічі на рік найбільший університет Естонії приймає на умовах договору студентів українських вузів – НАУКМА та Львівського національного – на осінній та весняний триместри. Протягом 2008-2009 рр. чотири спудеї з ФСНСТ закінчили в Тарту програму the Prometheus Programme on Transition Studies. Юліан Романишин, Марія Семикоз, Оксана Квітка та Юрко Бугай повернулися в Україну з європейськими знаннями, розширеним горизонтом світосприйняття та новими друзями у всіх куточках світу.

The Prometheus Programme on Transition Studies: програма від Євроколеджу при Тартуському університеті надає щороку 5 грантів студентам України, Грузії та Молдови на конкурсній основі. Загалом у Тарту щороку приїжджають більше 156 міжнародних студентів. Робоча мова програми – англійська.

Ідея програми: вивчити досвід країн посткомуністичного простору; проаналізувати економічні, культурні та політичні процеси, що відбуваються зараз в Центральній та Східній Європі. Програма розрахована на студентів бакалаврату, магістрів та кандидатів PhD з суспільних та гуманітарних дисциплін (політологія, соціальні науки, економіка, історія.

© Юрко Бугай

▲ Естонська сауна просто неба

Стипендія покриває витрати на подорож (до 510 євро до Тарту й назад), на візу та страхування (до 170 євро) та забезпечує проживання в університетському гуртожитку й кишенькові витрати (265 євро/ місяць).

Польові дослідження з навчання в Тарту.

«Основне навчання відбувається поза аудиторією. Я зламав стільки стереотипів, здобув стільки навичок, уявлень про світ і людей!»

Університет у Тарту – це величезний освітній заклад з потужною інфраструктурою. В науковому світі Тарту славиться семіотичною школою, заснованою Юрієм Лотманом. В травні гостьову лекцію читав Умберто Еко. Недаремно університет пропонує студентам унікальні освітні студії з семіотики (шукайте на сайті).

Міжнародна молодіжна організація AEGEE організовує тут мовні клуби, де іноземні студенти навчають один одного рідним мовам. Найактивніше діє ESN (Erasmus Student Network): вони організували sea-battle для міжнародних студентів з трьох країн – Швеції, Фінляндії та Естонії. Уявіть собі 1600 студентів на одному кораблі! Під час аудиторного навчання застосовують інтерактивні ігри: Юрко пригадує

симуляцію прийняття рішення на засіданні Ради Безпеки ООН.

Програма передбачає складання іспитів: впродовж навчання чи наприкінці триместру, залежно від специфіки курсу, у формі письмових робіт, звичних іспитів та Інтернет-іспитів. В Могилянці екзамени Юркові теж ніхто не відміняв. Повернувшись, він здав іспити з профільних курсів у його індивідуальному плані навчання. Правда, є альтернатива: можна взяти академічну відпустку.

Щодо фінансових питань, то проживання в гуртожитку в кімнаті для двох (де в душівій підлога з підігрівом - sic! та супер-якісний Інтернет) коштує приблизно 100 євро/місяць. Естонія, порівняно з іншими європейськими країнами, є недорогою, ціни на деякі продукти дешевіші, ніж в Україні. На проживання та харчування вистачає, а от на подорожі та розваги треба мати власні естонські крони. Мабуть, тому, що міжнародні студенти влаштовують собі культурні розваги без обмежень. Як розповідає Юрко Бугай, обов'язкові академічні роботи — Papers — затримали його вдома аж через три місяці після приїзду!

«Я приїхав 25 серпня, а перші вихідні, які провів удома, були 10 листопада.

Подорожували країнами Балтики, побували в Стокгольмі, Гельсінкі, Санкт-Петербурзі. Ходили в естонську сауну та клуби, дуже часто самі влаштовували різні культурні заходи (під час національних вечорів у гуртожитку ми смакували традиційними національними стравами)».

Особливості Естонії. Найбільше Юрка здивувало те, що вся країна говорить англійською. Навіть порівнюючи з Латвією та Литвою, естонці кращі у цій справі.

«Це феноменально згуртована община! Їх 1 млн. 300 тис., вони дуже цілеспрямовані, а Wi-Fi працює навіть у міжміських автобусах».

Поради зацікавленим:

1. Щастить не кращим, а впертим і цілеспрямованим! — головна порада від Юрка Бугая. Університети мислять так: якщо ти пройдеш усі бюрократичні процедури для подачі документів, то ти справді хочеш там вчитися. Тому основне — побороти лень і податися!
2. Пам'ятайте: кількість програм є значно більшою, ніж кількість учасників, які можуть поїхати. Просто є такі, про які всі мріють, або про які всі знають.
3. У мотиваційному листі очевидною має бути Твоя візія — плани та цілі на наступні 5-10 років. Чому аплікант зацікавлений саме цим університетом і саме цією програмою? Prometheus Program on Transition Studies цікавить політологічний аспект. Важливо наголосити, що нас зближує з цією державою. Що принесе навчання в Тарту Тобі, Твоїй державі та, можливо, Естонії?

Документи для подання:

- Заповнена аплікаційна форма (printed online application).
  - Копія першої сторінки закордонного паспорту.
  - Транскрипт — перекладена академічна довідка.
- Будьте уважні з транскриптом: Відділ міжнародного співробітництва (5 корп., к. 318) робить його 2 тижні. Є агенства, які затверджують цей документ протягом півгодини за 30-40 грн. Оцінки важливі, але Ваше бажання куди важливіше!
- 1 фото (3 x 4 см)
  - Рекомендаційний лист від викладача з Вашого факультету
  - Підтвердження Вашого знання англійської мови (такий документ теж видають в 5 корпусі. Також це TOEFL, SAT)

Дедлайн на весняний триместр програми Spring School on Transition Studies минає щороку наприкінці квітня.

Успіху вам, могилянці!

Президента створюємо ми

соціум

КАТЯ ПЕРЕПЕЧАЙ

• Досьє:

За освітою юрист та економіст. У 24 роки став міністром економіки АРК. У 2004 році виконував обов'язки Голови Національного банку. 2005 році — міністр економіки. 2007 році — міністр закордонних справ України. У грудні 2007 року обраний спікером Верховної Ради України, в листопаді 2008 відсторонений від посади. У свої 35 років політик займав практично всі важливі посади в країні. Перший український «кіндер-сюрприз», який привіз до Києва Санта Клауса.

АРСЕНІЙ ЯЦЕНЮК

СЕРГІЙ ТИГИПКО

• Досьє:

За спеціальністю інженер-металург. Працював позаштатним консультантом Президента Кучми з питань грошової політики. 1996 — кандидат економічних наук. У 1997 році займав посаду віце-прем'єр-міністра України з питань економічної реформи в уряді Павла Лазаренка, віце-прем'єр-міністр України в кабінеті В.Пустовойтенка, міністр економіки в 1999-2000 роках при прем'єрі В.Ющенку. У 2000 році очолив партію «Трудова Україна». Був Головою Національного банку. У 2003 році планував участь в президентських виборах, однак поступився амбіціями Вікторові Януковичу і став керівником його передвиборчого штабу.

• Погляди та перспективи:

Як лідер «Фронту змін» перед собою ставить мету: проб усі українці, незалежно від віку, статі, національності та віросповідання, були впевненні в майбутньому. Формулює першочергові кроки для виходу країни з кризи: створення внутрішнього ринку, подолання залежності України від імпорту. Пропонує змінити виборчу систему — запровадити відкриті списки на виборах до Верховної Ради, скасувати депутатську недоторканність.

3 вересня 2005 року — голова правління фінансової групи ТАС. У травні 2008 року зайняв 17 місце в ТОП-50 найбагатших українців

• Погляди та перспективи:

Ставить перед країною 5 першочергових задач: повинна запрацювати економіка; забезпечення зайнятості населення; зниження цін, перш за все, на продукти харчування; нормалізація роботи фінансової системи та довіра до неї; посилення відповідальності керівників. Економіка, на його погляд, має стати інноваційною, технологічною та менш ресурсозатратною.

У час, коли більшість могилянців набиратимуться сил для нового навчального року, в країні розпочнеться президентська кампанія. Ще ніби вчора ми стояли на Майдані, але каденція чинного Президента добігає кінця, і ми знов перед вибором. Український політикум пропонує багато кандидатів. Хто вони? Звідки? Що можуть? Що пропонують?

● Досьє:

25 років військової кар'єри. Працював керівником Аналітичної служби апарату Ради національної безпеки та оборони України. 3 грудня 1999 року — президент Українського центру економічних та політичних досліджень ім.Разумкова. 3 листопада 2000 року — член Громадської ради експертів з внутрішньополітичних питань при Президентові України. У 2004 році працював у виборчому штабі В.Ющенка. В лютому 2005 року призначений на посаду Міністра оборони. Працював на цій посаді в урядах Тимошенко, Єханурова та Януковича.

АНАТОЛІЙ ГРИЦЕНКО

● ПОГЛЯДИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ:

Довгий час займав яскраво виражену пропрезидентську позицію. Прихильник вступу України до Євросоюзу та НАТО без попереднього проведення референдуму. Пропонує перспективу сучасної європейської країни, з забезпеченням Закону та порядку, державу, яка буде захищати права своїх громадян. Приклади країн для наслідування: Південна Корея, Швеція та Китай. Південна Корея — за чітко визначені галузі пріоритети економіки, Швеція — за побудову держави та економіки для людей, Китай — за те, що на переломному етапі керівництво країни (Ден Сяопін) проводило реформи.

ІННА БОГОСЛОВСЬКА

● Досьє:

За освітою юрист. Очолювала Харківську обласну організацію Союзу юристів України. З 1998 по 2002 роки — народний депутат України. В 2001 році очолила Конституційно-демократичну партію, яка у вересні 2005 року була перейменована на політичну партію «Віче». З квітня по жовтень 2007 працювала заступником міністра юстиції. В 2007 році вступила в Партію регіонів (четвертий номер в списку партії). Нещодавно оголосила про свій вихід з Партії регіонів та намір балотуватися в Президенти України.

● ПОГЛЯДИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ:

Участь Богословської в президентських виборах пояснюється наростанням внутрішньопартійних конфліктів Партії регіонів. За роки перебування в партії вона так і не стала «своєю». Прогнозується, що в ході виборів Богословська позиціонуватиметься як представник українського середнього класу. Стратегія розвитку України, написана командою Богословської 4 роки тому, ляже в основу її передвиборчої програми, а це: державний нейтралітет та гарантії безпеки, розвиток внутрішнього ринку і національного виробництва, ставка на освіту й активну соціальну політику.

СВІЖІ РЕЙТИНГИ

Згаданих кандидатів, а ще Тимошенко, Ющенко та Януковича, скоріш за все, ви побачите в переліку бюлетеня, коли прийдете на виборчі дільниці.

Напевно, більшість із нас дуже розчарована тим, чого очікували від Майдану 5 років тому. Однак ми повинні розуміти, що державу (кого б не обрали) змінити за 5 років неможливо. Не слід будувати ілюзій щодо наступного президента, тому що жодне керівництво державу не змінить. Воно може приймати закони, видавати постанови, намагатися провадити реформи і таке інше, але воно нізащо не змінить нас, бо це маємо робити ми самі. Від того, які ми, наші погляди, цінності, переконання, залежить успіх країни. До успіху України треба ставитися, як до власного: плекати його, працювати задля нього. Сьогодні ми живемо за правилами, які нав'язані минулим, — корупцією, брехнею, і вважаємо це нормальним. Але є інші правила й можливості, і половина планети дотримується їх.

Ніхто замість нас не побудує громадянського суспільства. Високопосадовці лише увійдуть в підручники з історії, та й то невідомо, під яким соусом. Історію держави творимо ми щодня, щохвилини, щомиті. Змінивши себе, ми змінимо власне ставлення і вимоги до політикуму. Не будемо дивитися політичні ток-шоу, які тільки маніпулюють нашою свідомістю, перестанемо слідкувати за тим, хто кого більше облив брудом, а почнемо тверезо думати над тим, кому під силу разом з нами будувати країну. Така людина буде гідною стати Президентом України. Гасло 2004 року «Не словом, а ділом» залишається актуальним.

Якби вибори Президента України відбулися в найближчу неділю і в них брали б участь такі політики, за кого проголосували б особисто Ви?

26%

25,1%

6,5%

4,9%

4,3%

ДЖЕРЕЛО: **SOCIS**

дух міста

Альона Коломієць

Я вам скажу не Одесу... за всю

Літо – пора відпусток, веселощів і, звичайно ж, моря. Якщо ви ще не вирішили, куди б податися влітку, раджу неодмінно відвідати Південну Пальміру – місто з багатою історією, цікавими традиціями, доброзичливими людьми, гарячим сонцем та лагідним прибоєм. Що ж варто відвідати в Одесі?

Пляжі

Найвідоміший пляж серед туристів – Аркадія, широке узбережжя з чистим жовтим піском і симпатичними рятувальниками. Тут можна знайти все: від чебуречних до розкішних пляжних клубів із водяними гірками, басейнами та майданчиками для волейболу. Однак доведеться вивернути гаманця: вхідний квиток на день до такого клубу коштує від 60 грн, а на звичайний пляж можуть безкоштовно пройти всі, хто бажає. Особливо улюблений серед одеситів – пляж «Дельфін». До нього можна спуститися від однієї з наймалювничіших вулиць Одеси – Французького бульвару, де влітку ходять прогулянковий трамвай. Для любителів екзотики поряд із «Дельфіном» знаходиться легендарний нудистський пляж, а також кілька необлантованих пляжів, які в народі називають «дикими». Зазвичай, їм надають перевагу «вільні художники», тобто люди творчих професій. Тут можна зустріти й акторів, і співаків, які приїжджають на гастролі до нашого міста. Корінні одесити люблять ходити на море зранку. Якщо прийдете ополудні, можете почути діалоги одеських бабусь із їхніми внуками:

- Сёмочка, скорей выходи из воды!
- Бабушка, а что такое? Почему «скорей»? Я что, замерз?
- Нет, Сёмочка, ты проголодался.

Їжа

В Одесі є багацько різноманітних місдин, де можна попоїсти відповідно до ваших смаків і місткості кишень. Одна з таких – нульовий поверх ТЦ «Афіна» на Грецькій площі в центрі міста з великою кількістю різноматичних закладів, класичних і з самообслуговуванням. Середня вартість обіду – 30-40 грн. Якщо вам захочеться чогось чарівного, ласкаво просимо до кафе «9 3/4». Замість дверей тут – цегляна стіна, і тільки ваша кмітливість допоможе потрапити всередину. Кафе розташоване на Садовій – одній із вулиць історичної частини міста. Для найгламурніших туристів – кафе «Фанконі», «Капітан Морган» і верхній поверх галереї «Сади Перемоги». Цікаво в ресторані «Стейк-Хаус», який розташований в центрі міста на Дерибасівській. Одесити вважають своїм обов'язком запросити до цього не дешевого закладу кожного іноземця, який приїздить у гості. Ви впізнаєте ресторан одразу – перед входом стоїть фігура великої корови. Якось під час флешмобу біля неї звідки не візьмись виринула юрба з 200 людей, за 2-3 хвилини поклала до ніг корови по гвоздичці й так само непомітно зникла. Вражає незвичайним інтер'єром ресторан «Дача» на Французькому бульварі. Складається враження, ніби ви дійсно

потрапляєте на бабусину дачу — із дерев'яними лавками, серветочками, мережаними фіранками на вікнах, доріжками зі стрічок, зв'язаними власноруч, і навіть старовинною ванною посеред зали. Офіціанти в сільському вбранні 40-х років принесуть вам млинці з грибами та компот. На «Дачі» дуже смачно — і цілком доступно!

Арт-кафе

Мовлячи про арт-кафе, серед багатьох слід виділити «Орех» і «Вихід». «Горішок» — демократичне і просте місце: дерев'яні лавки, помірні ціни й лушпиння від арахісу на підлозі. Тут часто відбуваються концерти одеських гуртів-переможців місцевих рок-конкурсів (як-от, «Пікейні жилиети») і демонстрації фільмів. Одним із перших арт-кафе був «Вихід» на вулиці Грецькій. Ніякої таблички на дверях, яка б свідчила, що це місце — клуб, досі немає. Є невеликий напис «Exit», в якому дуже важко розпізнати вивіску клубу. Підвал із кількох кімнат з креативним «хенд-мейд» дизайном, книжками на полицях і розписними пляшками. Є невелика зала зі сценою, де періодично виступають професійні музиканти, щоп'ятниці лунає джаз, демонструють некомерційне кіно.

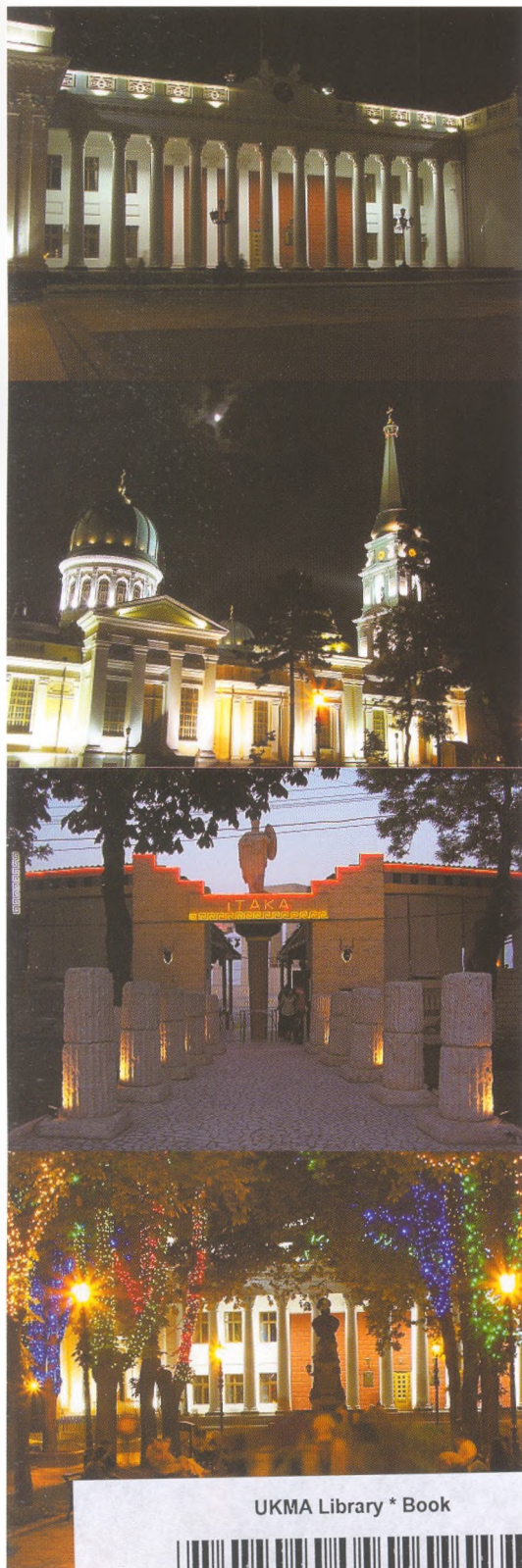
Ексклюзивні місця

Розпочати екскурсію слід з однієї з найкрасивіших вулиць старої Одеси — вулиці Гоголя. Тут ви побачите скульптуру двох атлантів, які тримають на плечах земну кулю. Пройдемо романтичним «Гецциним» мостом, з яким пов'язана цікава традиція: у день весілля молодята підвішують на перила моста замок, а ключ викидають у море — на знак вічного кохання. Далі мандруємо на Приморський бульвар. Тут, як і 150 років тому, неквапливо походжають відпочивальники, які вийшли «себе показати й на інших подивитися». На Приморському бульварі розташований пам'ятник засновнику Одеси, Дюку де Ріппельє, до якого одесити ставляться шанобливо, мов до родича. На День міста — першого квітня — він прикрашений стрічками та смішними головними уборами. Коли святкують випускний у морських навчальних закладах, Дюка одягають в морський бушлат і безкозирку. Взимку, коли холодно, він обов'язково стоятиме в теплом шарфі. Прямо перед

897558

ним — знамениті Потьомкінські сходи, 192 сходи яких спускаються до Морського вокзалу. А колись давно вони вели прямісінько до моря. Зовсім поруч — Оперний театр, другий за красою в Європі. Бути в Одесі і не відвідати Оперний вважається моветоном, однакою «дурного смаку». Ще один квартал — і ви на Дерибасівській, яку вважають серцем Одеси. Тут безліч магазинів, кафе, а також Міський сад зі співучими фонтанами. Поруч розташована Соборна площа, названа на честь Святопреображенського собору, що на ній. Тут ви матимете нагоду придбати сувеніри: картини, розписні тарілки, словник «одеської мови» і навіть консервну банку з одеським повітрям, яку рекомендовано відкрити лише у випадку поганого настрою.

Клуби

Куди ж підемо ввечері? Улітку всі міські нічні клуби переїжджають на узбережжя. Аркадія — лідер за скупченням нічних клубів на одиницю площі. Серед найвідоміших: «Ітака», облаштована в грецькому стилі, улюблене місце іноземців; «Ібіца» — білосніжний клуб, де часто влаштовують «White Party», і тільки люди, одягнені повністю в біле, мають право на вхід; «Тропікано» — молодіжний клуб із модною музикою, в якому нерідко відбуваються концерти естрадних зірок і КВК. Яскравий завдяки тематичним вечіркам джаз-клуб «Дикий Z», розташований на вулиці Семінарській. Тут збираються неординарні особистості, грають джаз-банди з різних міст, ви неодмінно відчуєте себе розкуто й природно. Обов'язково треба відвідати Bounty Beach Club, що на 13-ій станції Великого Фонтану. Щоп'ятниці тут проходять грандіозні вечірки від ді-джеїв зі світовими іменами.

«Каждый мечтает родиться в Одессе, но не у каждого это получается,» — перекоує М.М.Жванецький. Відчувши одного разу атмосферу цього міста, науковий потік повітря, повзгавшись старі національного університету і Київ-Молчанівська академія, ви одразу захочете частинку свого серця і назавжди залишити її в Одесі. «Трішки слеситом».

аскаво просимо!

UKMA Library * Book

0552444

151881

VIVAT, АБІТУРІЕНТЕ!

5 КРОКІВ ДЛЯ УСПІШНОГО ПОЧАТКУ НАВЧАННЯ

Ми більше не зустрічаємо літо останнім дзвінком. Ми забули смак маминого борщу. Нас впізнають за голосом. Ми беремо від життя найкраще. Ми впевнені у своєму майбутньому. Ми – студенти Могилянки! Хочеш бути одним із нас? Тоді читай далі!

Усі ми колись пережили труднощі вступу, тому «Vivat Academia!» пропонує Тобі «П'ЯТЬ кроків Успішного Абітурієнта».

Крок 1: ЗНО. Цього року процедура вступу до Могилянки дещо змінилася. Навіть у 2008 написано на 200 балів ЗНО не давало гарантій, що ти навчатимешся тут. Тепер легше. Внутрішній тест не впливає на твоє місце у списку тих, хто вступив. Тож запасайся високими балами і шукай своє прізвище серед щасливчиків.

Крок 2: Внутрішній тест. Цьогоріч ця процедура необов'язкова. Але радимо його написати. Справа в тому, що, крім диплому державного зразка, є ще диплом НаУКМА, одна з умов отримати який – написати внутрішній тест. Пам'ятай: у світі дипломи окремих ВНЗ мають більшу вагу, ніж аналогічні документи державного зразка. Могилянка має поважну репутацію і на Заході. Тож вирішувати Тобі!

Крок 3: Пишемо тест. Ти успішно пережив ЗНО і впевнений у своїй силах. Проте комплекс тестів із 7 предметів викликає певні побоювання. Наприклад, гуманітаріїв, зазвичай, насторожують завдання з математики чи природничих наук, яких не писати неможливо. Пам'ятай, що основними для тебе є профільні предмети, тут дійсно мусиш докласти всіх зусиль, щоб отримати якнайвищі бали. Радимо починати тест саме з профілю.

Особливу увагу зверни на англійську. Це – друга робоча мова в НаУКМА. Тест з англійської вимагає максимальної зосередженості.

І не варто порушувати правила (розмови, шпаргалки...) – за це просто виженуть.

Крок 4: Ти – студент Могилянки. Якщо думаєш, що достатньо побачити себе у списках і двері НаУКМА вже відкриті для Тебе, то це не так. Урочиста хвилина клятви спудея – і Ти наповнюєшся могилянським духом. Тільки після посвяти протягом року зможеш носити унікальне спудейське ймення: ФРЕШ («Свіжий»).

Крок 5: Життя в Академії. Вітаю, Ти повноцінний могилянець! Тож усі можливості КМА відкриті тепер і для Тебе.

Любиш читати? Тобі пощастило! НаУКМА має найкращу електронну бібліотеку в Україні. Тут знайдеш потрібні книги для навчання і для душі. До того ж, там є доступ до безкоштовної Інтернет-мережі!

Не забувай відпочивати! Могилянці живуть весело і вміють розважатися. Чого тільки варті дискотеки-на-кораблику!

Активний? Вступай до студентської організації. Їх у нас чимало: Спудейське братство(СБ), об'єднання Могилянська Ініціатива, Еко клуб «Зелена хвиля», наукове товариство East-West Business (EWB), театральний центр при Культурно-Мистецькому Центрі НаУКМА, Народна хорова капела «Почайна», ансамбль старовинної музики при КМЦ, братство козацького бойового звичаю «Спас», спортивні секції НаУКМА, інтелектуальний Mind-Club... Там ти зможеш реалізовувати свої цікаві ідеї в колі однодумців.

Хочеш і можеш писати або просто цікавишся студентським життям? «Vivat Academia!» створений для тебе!

10 зр.